

¹Und Adam erkannte sein Weib Eva, und sie ward schwanger und gebar den Kain und sprach: Ich habe einen Mann gewonnen mit dem HERRN.²Und sie fuhr fort und gebar Abel, seinen Bruder. Und Abel ward ein Schäfer; Kain aber ward ein Ackermann.³Es begab sich nach etlicher Zeit, daß Kain dem HERRN Opfer brachte von den Früchten des Feldes;⁴und Abel brachte auch von den Erstlingen seiner Herde und von ihrem Fett. Und der HERR sah gnädig an Abel und sein Opfer;⁵aber Kain und sein Opfer sah er nicht gnädig an. Da ergrimmte Kain sehr, und seine Gebärde verstellte sich.⁶Da sprach der HERR zu Kain: Warum ergrimmtst du? und warum verstellt sich deine Gebärde?⁷Ist's nicht also? Wenn du fromm bist, so bist du angenehm; bist du aber nicht fromm, so ruht die Sünde vor der Tür, und nach dir hat sie Verlangen; du aber herrsche über sie.⁸Da redete Kain mit seinem Bruder Abel. Und es begab sich, da sie auf dem Felde waren, erhob sich Kain wider seinen Bruder Abel und schlug ihn tot.⁹Da sprach der HERR zu Kain: Wo ist dein Bruder Abel? Er sprach: Ich weiß nicht; soll ich meines Bruders Hüter sein?¹⁰Er aber sprach: Was hast du getan? Die Stimme des Bluts deines Bruders schreit zu mir von der Erde.¹¹Und nun verflucht seist du auf der Erde, die ihr Maul hat aufgetan und deines Bruders Blut von deinen Händen empfangen.¹²Wenn du den Acker bauen wirst, soll er dir hinfort sein Vermögen nicht geben. Unstet und flüchtig sollst du sein auf Erden.¹³Kain aber sprach zu dem HERRN: Meine Sünde ist größer, denn daß sie mir vergeben

¹وَعَرَفَ آدَمُ حَوَاءَ امْرَأَتِهِ فَحَبَلَتْ وَوَلَدَتْ قَايِنَ. وَقَالَتْ، افْتَتَيْتُ رَجُلًا مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ. ²ثُمَّ عَادَتْ قَوْلَدَتْ أَحَاهُ هَابِيلَ. وَكَانَ هَابِيلُ رَاعِيًا لِلْعِئْصِمِ، وَكَانَ قَايِنُ عَامِلًا فِي الْأَرْضِ. ³وَحَدَثَ مِنْ بَعْدِ أَيَّامٍ أَنَّ قَايِنَ قَدَّمَ مِنْ أُنْتَامِ الْأَرْضِ قُرْبَانًا لِلرَّبِّ، ⁴وَقَدَّمَ هَابِيلُ أَيْضًا مِنْ أَبْكَارِ عِئْصِمِهِ وَمِنْ سِمَانِيهَا. فَتَنَظَرَ الرَّبُّ إِلَى هَابِيلَ وَقُرْبَانِهِ، ⁵وَلَكِنِ إِلَى قَايِنَ وَقُرْبَانِهِ لَمْ يَنْظُرْ. فَاعْتَاطَ قَايِنُ جِدًّا وَسَقَطَ وَجْهَهُ. ⁶فَقَالَ الرَّبُّ لِقَايِنَ، لِمَاذَا اعْتَطَطَ وَلِمَاذَا سَقَطَ وَجْهُكَ؟ ⁷إِنْ أَحْسَسْتَ أَقْلًا رُفِعَ. وَإِنْ لَمْ تُحْسِنِ فَعِنْدَ النَّبَابِ حَاطِيَةٌ رَابِضَةٌ، وَإِلَيْكَ اسْتِيئَافُهَا وَأَنْتَ تَسْبُودُ عَلَيْهَا. ⁸وَكَلَّمَ قَايِنَ هَابِيلَ أَحَاهُ. وَحَدَثَ إِذْ كَانَا فِي الْحَقْلِ أَنَّ قَايِنَ قَامَ عَلَى هَابِيلَ أَخِيهِ وَقَتَلَهُ. ⁹فَقَالَ الرَّبُّ لِقَايِنَ، أَيْنَ هَابِيلُ أُخُوكَ. فَقَالَ، لَا أَعْلَمُ. أَحَارِسُ أَنَا لِأَخِي. ¹⁰فَقَالَ، مَاذَا فَعَلْتَ. صَوْتُ دَمِ أَخِيكَ صَارِحٌ إِلَيَّ مِنَ الْأَرْضِ. ¹¹قَالَ إِنَّ مَلْعُونٌ أَنْتَ مِنَ الْأَرْضِ الَّتِي فَتَحَتْ قَاها لِتَقْبَلَ دَمَ أَخِيكَ مِنْ يَدِكَ. ¹²مَتَى عَمِلْتَ الْأَرْضَ لَا تَعُودُ تُعْطِيكَ قُوَّتِهَا. تَائِهَا وَهَارِبًا تَكُونُ فِي الْأَرْضِ. ¹³فَقَالَ قَايِنُ لِلرَّبِّ، دَنِييَ أَعْظَمَ مِنْ أَنْ يُحْتَمَلَ. ¹⁴إِنَّكَ قَدْ طَرَدْتَنِي الْيَوْمَ عَنِ وَجْهِ الْأَرْضِ، وَمِنْ وَجْهِكَ أَحْتَقِي وَأَكُونُ تَائِهَا وَهَارِبًا فِي الْأَرْضِ، فَيَكُونُ كُلُّ مَنْ وَجَدَنِي يُقْتَلُنِي. ¹⁵فَقَالَ لَهُ الرَّبُّ، لِيَذَلِكَ كُلِّ مَنْ قَتَلَ قَايِنَ فَسَبْعَةَ أَصْغَافٍ يُنْتَقَمُ مِنْهُ. وَجَعَلَ الرَّبُّ لِقَايِنَ عَلَامَةً لِكَيْ لَا يَقْتُلَهُ كُلُّ مَنْ وَجَدَهُ. ¹⁶فَحَرَجَ قَايِنُ مِنْ لُدُنِ الرَّبِّ، وَسَكَنَ فِي أَرْضِ نُودِ شَرْقِي عَدْنِ. ¹⁷وَعَرَفَ قَايِنُ امْرَأَتَهُ فَحَبَلَتْ وَوَلَدَتْ حَتُوكَ. وَكَانَ بَنِي مَدِينَةٍ، فَدَعَا اسْمَ الْمَدِينَةِ كَاسِمَ ابْنِهِ حَتُوكَ. ¹⁸وَوُلِدَ لِحَتُوكَ عَيْرَادُ وَعَيْرَادُ وَلَدَ مَحُوتَائِيلَ. وَمَحُوتَائِيلُ وَلَدَ مَثُوشَائِيلَ. وَمَثُوشَائِيلُ وَلَدَ لَامَكَ. ¹⁹وَاتَّخَذَ لَامَكُ لِنَفْسِهِ امْرَأَتَيْنِ، اسْمُ الْوَأَجِدَةِ عَادَةُ وَاسْمُ الْأُخْرَى صِلَةُ. ²⁰قَوْلَدَتْ عَادَةُ بَابَالَ الَّذِي كَانَ أَبًا لِسَاكِييِ الْخِيَامِ وَرُوعَاةِ الْمَوَاشِي. ²¹وَاسْمُ أَخِيهِ يُوبَالُ الَّذِي كَانَ أَبًا لِكُلِّ صَارِبِ يَالُغُودِ وَالْمِرْمَارِ. ²²وَصِلَةُ أَيْضًا وَلَدَتْ ثُوبَالَ قَايِنَ الصَّارِبِ كُلِّ آلَةٍ مِنْ نُحَاسٍ وَحَدِيدٍ. وَأَحْتُ ثُوبَالَ قَايِنَ نَعْمَةُ. ²³وَقَالَ لَامَكُ لِامْرَأَتَيْهِ عَادَةَ وَصِلَةَ، اسْمَعَا قَوْلِي يَا امْرَأَتَيَّ لَامَكُ، وَأَصْغِيَا لِكَلَامِي. قَائِي قَتَلْتُ رَجُلًا لَجْرَحِي، وَقَتِي لِسَدْحِي. ²⁴إِنَّهُ يُنْتَقَمُ لِقَايِنَ سَبْعَةَ أَصْغَافٍ، وَأَمَّا لِلَامَكِ فَسَبْعَةٌ وَسَعِينِ. ²⁵وَعَرَفَ آدَمُ امْرَأَتَهُ أَيْضًا، قَوْلَدَتْ ابْنًا وَدَعَتْ اسْمَهُ شِيثًا، قَائِلَةً، لِأَنَّ

werden möge.¹⁴ Siehe, du treibst mich heute aus dem Lande, und ich muß mich vor deinem Angesicht verbergen und muß unstet und flüchtig sein auf Erden. So wird mir's gehen, daß mich totschiage, wer mich findet.¹⁵ Aber der HERR sprach zu ihm: Nein; sondern wer Kain totschlägt, das soll siebenfältig gerächt werden. Und der HERR machte ein Zeichen an Kain, daß ihn niemand erschläge, wer ihn fände.¹⁶ Also ging Kain von dem Angesicht des HERRN und wohnte im Lande Nod, jenseit Eden, gegen Morgen.¹⁷ Und Kain erkannte sein Weib, die ward schwanger und gebar den Henoch. Und er baute eine Stadt, die nannte er nach seines Sohnes Namen Henoch.¹⁸ Henoch aber zeugte Irad, Irad zeugte Mahujael, Mahujael zeugte Methusael, Methusael zeugte Lamech.¹⁹ Lamech aber nahm zwei Weiber; eine hieß Ada, die andere Zilla.²⁰ Und Ada gebar Jabal; von dem sind hergekommen, die in Hütten wohnten und Vieh zogen.²¹ Und sein Bruder hieß Jubal; von dem sind hergekommen die Geiger und Pfeifer.²² Die Zilla aber gebar auch, nämlich den Thubalkain, den Meister in allerlei Erz- und Eisenwerk. Und die Schwester des Thubalkain war Naema.²³ Und Lamech sprach zu seinen Weibern Ada und Zilla: Ihr Weiber Lamechs, hört meine Rede und merkt, was ich sage: Ich habe einen Mann erschlagen für meine Wunde und einen Jüngling für meine Beule;²⁴ Kain soll siebenmal gerächt werden, aber Lamech siebenundsiebzigmal.²⁵ Adam erkannte abermals sein Weib, und sie gebar einen Sohn, den hieß sie Seth; denn Gott hat

اللَّهُ قَدْ وَصَعٌ لِي تَسْلًا آخَرَ عِوَصًا عَنْ هَائِيلَ. لِأَنَّ قَائِينَ
كَانَ قَدْ قَتَلَهُ.²⁶ وَلِشَبِيَّتٍ أَيْضًا وُلِدَ ابْنٌ قَدَعَا اسْمَهُ أَنْوَشَ.
جِيئًا ابْنِيَّ أَنْ يُدْعَى بِاسْمِ الرَّبِّ.

mir, sprach sie, einen andern Samen gesetzt für Abel, den Kain erwürgt hat.²⁶ Und Seth zeugte auch einen Sohn und hieß ihn Enos. Zu der Zeit fing man an, zu predigen von des HERRN Namen.